

Συνεργασία Πανεπιστημιακών

Θέσεις επί του Σ/Ν για τα Μεταπτυχιακά

20/10/2016

A. Γενικές Παρατηρήσεις:

1. Το Σ/Ν εισάγει αυστηρούς και σημαντικούς περιορισμούς στα Πανεπιστήμια για την υλοποίηση των ΠΜΣ. Οι κυριότεροι από αυτούς είναι:
 - Οι περιορισμοί στις αποφάσεις για την ίδρυση τις οποίες τις παίρνει ο Υπουργός, μετά από μακρά διαδικασία μέσα στα Πανεπιστήμια όπου απαιτούνται ιδιαίτερα αυξημένες πλειοψηφίες για να φτάσει μια πρόταση στον Υπουργό. Η όλη διαδικασία, εκτός από το γεγονός ότι περιορίζει σημαντικά (πρακτικά την καταργεί σε αυτό το θέμα) την αυτονομία του Πανεπιστημίου, γίνεται πολύ δυσκίνητη.
 - Οι περιορισμοί στην αυτοχρηματοδότηση και ιδιαίτερα στην αυτοχρηματοδότηση μέσω τελών φοίτησης, η οποία είναι καθολική, χωρίς να γίνονται διακρίσεις μεταξύ ελλήνων φοιτητών, πολιτών της ΕΕ ή πολιτών από χώρες εκτός ΕΕ. Χωρίς επιπλέον διακρίσεις σε άπορους ή με χαμηλά εισοδήματα φοιτητές και σε εύπορους φοιτητές ή σε μεταπτυχιακούς φοιτητές εργαζόμενους που πολλοί μπορεί να είναι μεγάλα στελέχη πολυεθνικών ή πολύ μεγάλων ελληνικών εταιρειών και πιθανότατα να έχουν τη δυνατότητα είτε να αυτοχρηματοδοτήσουν τις μεταπτυχιακές τους σπουδές προσβλέποντας σε θεσμική ή/και οικονομική τους εξέλιξη στην εργασία τους, ή επιπλέον να έχουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουν τις σπουδές τους από τις εταιρείες τους, περιπτώσεις που είναι πολύ συχνές μέχρι σήμερα και εμφανίζονται σε αρκετές περιπτώσεις φοιτητών μεταπτυχιακών προγραμμάτων.
 - Οι περιορισμοί στις αμοιβές των διδασκόντων. Αυτές μπορεί να οδηγήσουν αρκετά προγράμματα σε υποβάθμιση της ποιότητας των σπουδών τους και τελικά στην κατάρνηση τους, καθώς πολλά από αυτά χρησιμοποιούν ιδιαίτερα γνωστούς, επιτυχημένους και περιζήτητους επιστήμονες στο αντικείμενο τους ως διδάσκοντες, τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να μην ενδιαφερθούν να συνεχίσουν τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα με τα νέα δεδομένα.
2. Το Σ/Ν ρίχνει το βάρος στα Μονομηματικά ΠΜΣ και δεν έχουν αντίστοιχες προβλέψεις για τα ΔΠΜΣ (π.χ. πως υλοποιείται το 75% διδασκόντων από το Τμήμα στα ΔΠΜΣ;).
3. Για πρώτη φορά στα χρονικά της Ανώτατης εκπαίδευσης, θεσμικά εμπλέκονται συνταξιούχοι (που δεν υπόκεινται σε ΕΔΕ και γενικά σε διοικητικό έλεγχο) σε καθαρά διοικητικές πράξεις (π.χ. συγκρότηση επταμελούς εξεταστικής). Αυτό αποτελεί -κατά τη γνώμη μας- προάγγελο και για ευρύτερη εμπλοκή τους σε διοικητικά όργανα (π.χ. ίσως μεθαύριο σε άλλο νόμο φέρουν συμμετοχή τους σε όργανα διοίκησης εργαστηρίων και κλινικών). Ήδη, από το ΙΚΥ πληροφορηθήκαμε ότι στις υποτροφίες Μεταδιδακτορικής Έρευνας, μπορεί το συνεργαζόμενο Μέλος ΔΕΠ επίβλεψης να είναι και Ομότιμος ή συνταξιούχος. Με αυτή τη δυνατότητα, δεν θα ζητήσουνε κάποιοι να συμμετέχουν ενεργά στα όργανα διοίκησης υλοποίησης της έρευνας; Θα πρέπει να αποκλείεται ρητά η δυνατότητα σε ομότιμους ή γενικά αφυπηρητήσαντα μέλη ΔΕΠ να

αναλαμβάνουν διοικητικές θέσεις εντός του Πανεπιστημίου τόσο σε προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές σπουδές και οποιαδήποτε άλλη διοικητική υπευθυνότητα όπως ισχύει μέχρι τώρα.

B. Ειδικές Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Άρθρο 1, παρ 1, ορίζεται ότι «...Στα αυτοδύναμα τμήματα που λειτουργούν ΠΜΣ εκπονούνται διδακτορικές διατριβές και απονέμουν τον τίτλο του διδάκτορα...». Πολλά τμήματα σήμερα βρίσκονται στο όριο της αυτοδυναμίας. Μπορεί ένα χρόνο να είναι αυτοδύναμα και ένα χρόνο να μην είναι, είτε γιατί δεν έχουν τον απαιτούμενο αριθμό μελών ΔΕΠ, π.χ. κάποιος συνταξιοδοτήθηκε και 6 μήνες μετά κάποιος άλλος διορίστηκε ή μετά τη συνταξιοδότηση δεν έχει το τμήμα 4 μέλη ΔΕΠ α ή β βαθμίδας και έξι μήνες μετά κάποιος εξελίχθηκε και καλύπτεται η ανάγκη του νόμου.
 - Προτείνεται να απαλειφθεί η λέξη αυτοδύναμα. Τουλάχιστον για τα διδακτορικά.
2. Άρθρο 2, Να ορίζεται σαφώς ότι αφυπηρητήσαντες καθηγητές δε μπορεί να είναι μέλη της ΣΕ ή κανενός άλλου οργάνου του ΠΜΣ. Μπορεί να είναι μόνο διδάσκοντες.
3. Άρθρο 2, παρ. 5: Δεν ορίζεται η θητεία της ΣΕ και του Διευθυντή.
 - Προτείνεται να ορίζεται ότι: «... Ο Διευθυντής δεν μπορεί να έχει περισσότερες των δύο συνεχόμενες θητείες...και η θητεία της ΣΕ είναι τετραετής»
4. Άρθρο 3, παρ. 1: «...Στα μονοτμηματικά ΠΜΣ ποσοστό τουλάχιστον 75% των διδασκόντων πρέπει να προέρχεται από το Τμήμα...». Είναι σωστό να υλοποιείται το κύριο βάρος του ΠΜΣ από το τμήμα σε περίπτωση μονοτμηματικού ΠΜΣ αλλά, λόγω της φύσης του ΠΜΣ που παρέχει εξειδικευμένη γνώση μπορεί να μην υπάρχουν τόσα μέλη ΔΕΠ στο τμήμα στο αντικείμενο του ΠΜΣ. Θα ήταν σωστότερο η διατύπωση να αναφερόταν στον όγκο υλοποίησης του αντικειμένου και όχι στον αριθμό των μελών των διδασκόντων.
 - Προτείνεται η διατύπωση: «...Στα μονοτμηματικά ΠΜΣ ποσοστό τουλάχιστον 75% των διδακτικών μονάδων ή των ωρών εκπαίδευσης, πρέπει να υλοποιείται από διδάσκοντες (όπως ορίζονται στο άρθρο 3, παρ. 4) του Τμήματος...».
5. Άρθρο 3, παρ. 2: Ορίζεται ότι «...Το Σχέδιο ίδρυσης ΠΜΣ συντάσσεται από τη Συνέλευση του αυτοδύναμου Τμήματος με ειδική πλειοψηφία 2/3 επί των μελών της και περιλαμβάνει...». Η ειδική πλειοψηφία των 2/3 των μελών της είναι πάρα πολύ μεγάλη και στην πράξη πολύ δύσκολο να επιτευχθεί λόγω απουσιών.
 - Προτείνεται να ισχύει ότι και σε όλα τα όργανα που είναι η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αφού υπάρχει απαρτία και γίνεται συνέλευση.
6. Άρθρο 3, παρ. 4: Ορίζεται ότι «...Εντολή αυτοδύναμης διδασκαλίας και επίβλεψης μεταπτυχιακών διπλωματικών εργασιών παρέχεται από τη Συνέλευση του Τμήματος, με απόλυτη πλειοψηφία επί των μελών της, σε μέλη ΔΕΠ του αυτού Τμήματος, άλλων Τμημάτων του Ιδρύματος ή άλλων ΑΕΙ της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, αφυπηρητήσαντες καθηγητές, ερευνητές, διδάκτορες καθώς και όσες κατηγορίες διδασκόντων, ερευνητών ή επιστημόνων αναγνωρισμένου κύρους προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, συνοδευόμενη από αναλυτικό υπόμνημα σπουδών και έργων...». Είναι υπερβολή για τα μέλη του οικείου τμήματος, καθώς το αναλυτικό υπόμνημα σπουδών και έργων είναι γνωστό στο τμήμα.
 - Προτείνεται να διευκρινιστεί ότι η διάταξη αφορά μόνο στα εξωτερικά μέλη. Επιπλέον, δε συμφωνούμε να δίνεται επίβλεψη σε αφυπηρητήσαντες καθηγητές.
7. Άρθρο 3, παρ. 7: Ορίζεται για πρώτη φορά η έννοια του ΠΜΣ εξ' αποστάσεως. Πολύ θετική ρύθμιση.
8. Άρθρο 4, παρ. 1: Τόσο τα τέλη εγγραφής όσο και τα τέλη φοίτησης δεν πρέπει να αποθαρρύνονται ούτε να

μπαίνει περιορισμός στο ύψος τους. Επιπλέον, η περίπτωση (δ) δεν έχει νόημα να διατυπώνεται έτσι, καθώς οι πόροι στους οποίους αναφέρεται είναι πόροι του ΕΛΚΕ και μπορεί να τους διαθέσει όπως θέλει.

- Προτείνεται
 - i. α) η απαλοιφή κάθε περιορισμού.
 - ii. β) Στην περίπτωση (δ) να αναφέρεται «...από πόρους του ΕΛΚΕ του οικείου Παν/μίου μετά από απόφαση των αρμόδιων ιργάνων...»
 - iii. γ) στην υποπαράγραφο (i) να προστεθεί (εάν υιοθετηθεί τελικά ο περιορισμός στο ύψος των τελών εγγραφής), μόνο για έλληνες φοιτητές με περιορισμένα εισοδήματα

9. Άρθρο 4, παρ. 2: Ορίζεται ότι «...Απόφαση επιβολής τέλους εγγραφής σε ΠΜΣ λαμβάνεται από τη Σύγκλητο ή τη Συνέλευση του ΑΕΙ με ειδική πλειοψηφία 2/3...». Έγινε και παραπάνω σχόλιο για την ειδική πλειοψηφία 2/3 επί των μελών.

- Προτείνεται να ισχύει ότι και σε όλα τα όργανα που είναι η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αφού υπάρχει απαρτία και γίνεται συνέλευση.

10. Άρθρο 4, παρ. 3: Δεν πρέπει να υπάρχει κανένας περιορισμός στο ύψος αμοιβών των διδασκόντων, όπως και γενικά περιορισμοί από το νόμο. Αν θέλουν τα όργανα του κάθε Πανεπιστημίου στα πλαίσια της αυτονομίας του θα βάλουν περιορισμούς.

- Προτείνεται η απαλοιφή της διάταξης για τους περιορισμούς

11. Άρθρο 4, παρ. 4,5: Είναι απόλυτος ο έλεγχος και η παρέμβαση του Υπουργού στη λειτουργία ενός ΠΜΣ. Δε θα έπρεπε να είναι έτσι.

12. Προτείνεται η απόφαση για ίδρυση και λειτουργία ΠΜΣ να είναι του Πανεπιστημίου και το καθένα πρόγραμμα να αξιολογείται από την ΑΔΙΠ κάθε τετραετία. Εάν σε 2 συνεχόμενες τετραετίες οι αξιολογήσεις είναι αρνητικές το πρόγραμμα να διακόπτεται.

13. Άρθρο 6, παρ. 7: «...Καθηγητής ή ερευνητής στον οποίο έχει δοθεί εντολή μεταπτυχιακής διδασκαλίας μπορεί να επιβλέπει έως τρεις (3) νέους υποψήφιους διδάκτορες ανά ακαδημαϊκό έτος και όχι άνω των δέκα (10) ταυτοχρόνως...». Πολύ θετική η αύξηση του αριθμού των υποψήφιων διδασκόντων που μπορεί να επιβλέψει καθηγητής.

14. Άρθρο 6, παρ. 11: «...Η χρονική διάρκεια για την απόκτηση διδακτορικού διπλώματος δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τρία (3) πλήρη ημερολογιακά έτη από την ημερομηνία της πρώτης εγγραφής...».

- Προτείνεται να ορίζεται ότι τα τρία έτη είναι από την ημερομηνία πρώτης εγγραφής στον τρίτο κύκλο. Γενικά, να οριστεί το ελάχιστο 1 έτος για το 2ο κύκλο και το ελάχιστο 3 έτη για τον 3ο κύκλο σπουδών.

Για τη «ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΔΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΑΚΗΣ ΠΑΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΖΕΛΗΛΙΔΗΣ ΑΒΡΑΑΜ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΝΟΓΛΟΥ ΒΕΝΙΑΜΙΝ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΚΑΤΟΤΟΜΙΧΕΛΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

ΚΑΨΑΛΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΚΛΩΝΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΜΑΥΡΕΑΣ ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΟΣ

ΝΗΜΑΤΟΥΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΡΟΓΔΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΣΕΪΜΕΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΙΑΣΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΤΖΟΥΤΖΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΡΙΑΡΙΔΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΧΙΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ